

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 15. července 2010 (20.07)
(OR. en)**

12211/10

**Interinstitucionální spis:
2010/0209 (COD)**

**MIGR 67
SOC 462
DRS 27
CODEC 691**

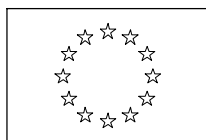
NÁVRH

Odesílatel: Evropská komise
Ze dne: 13. července 2010

Předmět: Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Pierra de BOISSIEUA, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: KOM(2010) 378 v konečném znění

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 13.7.2010
KOM(2010) 378 v konečném znění

2010/0209 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti

{SEK(2010) 884}

{SEK(2010) 885}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) Souvislosti návrhu

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh je součástí úsilí Evropské unie vytvořit komplexní přistěhovaleckou politiku. Haagský program z listopadu 2004 uznal, že „legální migrace bude hrát důležitou roli v posilování znalostní ekonomiky v Evropě, podporování hospodářského rozvoje a přispěje tak k provádění Lisabonské strategie“, a požádal Komisi, aby předložila plán politiky pro oblast legální migrace, „včetně postupů pro přijímání, které umožní rychle reagovat na proměnlivé požadavky trhu práce na migrující pracovní síly“.

Navazující sdělení Komise z prosince 2005 nazvané *Plán politiky v oblasti legální migrace* (KOM(2005) 669) stanovilo, že v období 2007–2009 dojde k přijetí pěti legislativních návrhů o přistěhovaleckých pracovních silách, včetně návrhu směrnice o převedení v rámci společnosti.

Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu přijatý na zasedání Evropské rady konaném ve dnech 15. a 16. října 2008 vyjadřuje závazek Evropské unie a jejích členských států vést spravedlivou, účinnou a důslednou politiku, která bude řešit výzvy a příležitosti vyvolané migrací.

Stockholmský program, který byl schválen na zasedání Evropské rady konaném ve dnech 10. a 11. prosince 2009, uznává, že přistěhovalectví za účelem zaměstnání může přispět ke zvýšené konkurenceschopnosti a hospodářské dynamice a že s ohledem na významné demografické výzvy, kterým bude EU v budoucnosti čelit, je zapotřebí vytvořit pružnou přistěhovaleckou politiku, jež přispěje hospodářskému rozvoji EU a jejímu výkonu z dlouhodobého hlediska. Program proto vyzval Komisi a Rady, aby prováděly Plán politiky v oblasti legální migrace z roku 2005.

Návrh směrnice týkající se vysoce kvalifikovaných pracovníků („modrá karta EU“) a návrh všeobecné rámcové směrnice byly předloženy v říjnu 2007¹. Rada schválila první z těchto návrhů dne 25. května 2009. Druhý návrh v současné době projednává Evropský parlament i Rada.

Cílem této směrnice je s ohledem na překážky, na které narážejí podniky v souvislosti se složitostí a různorodostí pravidel, zejména usnadnit dočasná převedení dovedností v rámci společnosti do Evropské unie i v rámci Evropské unie, aby se podpořila konkurenceschopnost hospodářství Evropské unie a doplnil soubor dalších opatření, které Evropská unie zavádí pro dosažení cílů strategie Evropa 2020. Zaměřuje se zvláště na účinnou a rychlou reakci na poptávku po řídicích a kvalifikovaných zaměstnancích pro pobočky a dceřiné společnosti nadnárodních společností stanovením transparentních a harmonizovaných podmínek pro přijímání této kategorie pracovníků, vytvářením atraktivnějších podmínek pro dočasný pobyt osob převedených v rámci společnosti a jejich rodiny a podporou účinného přidělování a opětovného přidělování převedených osob mezi subjekty v EU. Dosažení tohoto cíle by rovněž napomohlo EU splnit své závazky v rámci mezinárodního obchodu, včetně specifických pravidel upravujících postavení osob převedených v rámci společnosti. Podpora

¹ KOM(2007) 637 a 638, 23.10.2007.

takových nadnárodních pohybů vyžaduje prostředí spravedlivé soutěže a úcty k právům pracovníků, včetně vytváření bezpečného právního postavení pro osoby převedené v rámci společnosti.

- **Obecné souvislosti**

V důsledku globalizace podnikání, zvyšujícího se mezinárodního obchodu, růstu a rozšíření nadnárodních subjektů a pokračující restrukturalizace a konsolidace mnoha odvětví se v nedávných letech staly ve větší míře rozhodující pohyby řídicích a technických zaměstnanců poboček a dceřiných společností nadnárodních společností, kteří jsou dočasně převáděni do jiných jednotek společnosti na krátkodobé zařazení. Pro podniky je zásadní schopnost rychleji reagovat na nové výzvy, předávat know-how budoucím vedoucím pracovníkům a harmonizovat kvalifikace v každé ze zemí, kde společnost působí. Rozvoj organizace práce a přidělování pracovníků v rámci společnosti rovněž vyžadují rostoucí mobilitu.

V současné době však řada faktorů omezuje možnost mezinárodních společností spoléhat se na mobilitu osob převedených v rámci společnosti. Mnoho nadnárodních subjektů, které usilují o převedení svých zaměstnanců, narazilo na nepružnost a omezení, včetně chybějících srozumitelných a konkrétních plánů ve většině členských států Evropské unie, složitost požadavků, náklady, prodlení při udělování víz nebo pracovních povolení a neurčitost týkající se pravidel a postupů. Kromě toho mezi členskými státy existují velké rozdíly z hlediska podmínek přijímání a omezení týkajících se rodinných práv.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Stávajícím nástrojem EU, který se zabývá podmínkami přijímání osob převedených v rámci společnosti v souvislosti s poskytováním služby, je usnesení Rady z roku 1994 o omezeních přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států za účelem zaměstnání² přijaté podle článku K.1 Smlouvy o EU. To stanoví vymezení a zásady pro přijímání této kategorie migrujících osob.

S tímto návrhem rovněž souvisí směrnice 96/71/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků podnikem usazeným v členském státě v rámci poskytování služeb, neboť ustanovení čl. 1 odst. 4 stanoví, že „*podnikům usazeným ve třetím státě nesmí být poskytováno lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě*“. Tento návrh proto zajišťuje, aby podnik usazený v nečlenském státě, který vysílá pracovníka do členského státu v systému poskytování služeb v rámci společnosti neměl jakoukoli konkurenční výhodu.

Závazky EU-25 podle Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS)³ otevírají možnost zaměstnávat osoby převedené v rámci společnosti v odvětví služeb a v souvislosti s poskytováním služeb obvykle bez zkoušky hospodářských potřeb maximálně po dobu tří let (jako pro manažery a specialisty) nebo jednoho roku (pro absolventy-stážisty) za předpokladu, že splňují požadavky uvedené v příslušném plánu, jako je předchozí zaměstnání v délce jednoho roku. Dohoda o přidružení mezi EU a Chile uzavřená v roce 2002 a dohoda o hospodářském partnerství (EPA) se státy CARIFORA uzavřená v roce 2008 také zahrnovaly

² Úř. věst. C 274, 19.9.1996, s. 3.

³ Viz dokumenty WTO S/L/286 a S/C/W/273, dodatek 1 ze dne 18. prosince 2006.

ustanovení o převedení v rámci společnosti, která vycházejí z ustanovení, ke kterým se strany zavázaly podle GATS. Obchodní závazky uvedené podle GATS, ani dvoustranné dohody nejsou určeny k tomu, aby obsahovaly veškeré podmínky pro vstup, pobyt a práci.

Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 stanoví podmínky, za nichž lze využívat právo na sloučení rodiny. Tento návrh překračuje rámec této směrnice v tom, že poskytuje příznivější podmínky pro sloučení rodiny.

Vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí je stanoven v nařízení (ES) č. 1030/2002 a vztahuje se na tento návrh.

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu stanoví podmínky pro přijímání výzkumných pracovníků třetích zemí do členských států za účelem provádění výzkumného projektu podle dohod o hostování s výzkumnými organizacemi schválenými pro tento účel členským státem. Vzhledem k tomu, že existují možná překrývání mezi působnostmi těchto dvou nástrojů, a pro zachování soudržného souboru pravidel pro výzkumné pracovníky, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, tento návrh výslovně uvádí, že se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státu jako výzkumní pracovníci ve smyslu směrnice 2005/71/ES, aby prováděli výzkumný projekt.

Návrh rámcové směrnice⁴ předložený dne 23. října 2007 (KOM(2007) 638) navíc stanoví dvě výjimky: První se týká osob, které vstupují na území členského státu na základě závazků stanovených v mezinárodní dohodě usnadňující vstup a dočasný pobyt některých kategorií fyzických osob v souvislosti s obchodem a investicemi, a druhá se týká státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou vysláni bez ohledu na to, zda je jejich podnik usazen v členském nebo nečlenském státě. Osoby, které jsou převedeny v rámci společnosti na základě pracovní smlouvy s podnikem třetí země a které jsou osobami vstupujícími na území členského státu na základě výše uvedených závazků, jsou proto vyloučeny z působnosti tohoto nástroje a v souladu s tím pro ně v tomto směru platí specifická ustanovení.

Směrnice o „modré kartě“ stanoví totéž vyloučení jako rámcová směrnice, pokud se týká osob, na něž se uplatní obchodní dohody. Žadatelé musí navíc předložit pracovní smlouvu. Osoby převedené v rámci společnosti jsou tak vyloučeny z její působnosti.

• **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Opatření, jež mají přilákat vysoce kvalifikované pracovníky z třetích zemí, jako jsou např. klíčoví zaměstnanci nadnárodních společností, jsou součástí širšího rámce vymezeného ve strategii Evropa 2020, která stanoví cíle Unie stát se hospodářstvím založeným na znalostech a inovacích, v rámci něhož se sníží administrativní zátěž podniků a nabídka pracovní síly bude více odpovídat poptávce. Snazší převádění osob v rámci společnosti je také cílem, který sdílí i obchodní politika EU.

Tento návrh vyhovuje základním právům, zejména článkům 15, 21 a 31 (spravedlivé a rovné zacházení), 12 (svoboda shromažďování a sdružování), 34 (sociální zabezpečení) a 7 (úcta k soukromému a rodinnému životu) Listiny základních práv, protože uznává a chrání zásadu

⁴ Návrh směrnice o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě.

rovného zacházení pro osoby převedené v rámci společnosti a zahrnuje procesní záruky a právo na rodinný život.

Osobní údaje, se kterými musí nakládat orgány při provádění tohoto návrhu, budou muset být zpracovávány v souladu se směrnicí 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

2) Konzultace zúčastněných stran a posouzení dopadů

• Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Byla provedena veřejná konzultace týkající se zelené knihy o přístupu EU k řízení ekonomické migrace, včetně veřejného projednání dne 14. června 2005.

Další konzultace se konaly v rámci seminářů a workshopů. Členské státy byly konzultovány ve Výboru Komise pro přistěhovalectví a azyl. Externí studie zadaná na podporu posouzení dopadů zahrnovala další konzultace hlavních zúčastněných stran prostřednictvím dotazníků a pohovorů.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Analýza 130 příspěvků zaslaných v průběhu veřejné konzultace ukázala obecnou podporu společné politiky Evropské unie o ekonomické migraci, i když s velkými rozdíly v přístupech, které se mají přijmout, a v očekávaném konečném výsledku. Dalším jasným požadavkem je navrhnout jednoduchá, nebyrokratická a pružná řešení. Vzhledem k tomu, že velký počet členských států nebyl příznivě nakloněn horizontálnímu přístupu, Komise měla za to, že odvětvový přístup je realističtější a bude lépe odpovídat požadavkům na pružnost.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

• Posouzení dopadů

Do úvahy byly vzaty tyto možnosti:

Možnost 1: zachování současného stavu. V členských státech by pokračoval současný vývoj ve stávajícím právním rámci. To by však znamenalo, že by Evropská unie jako celek nebyla lákavá pro podniky a společnosti, které by stále čelily obtížím při nejlepšímu využití svých zaměstnanců, i když by se zvyšovala potřeba vysoce kvalifikovaných vnitřních zdrojů.

Možnost 2: směrnice o podmínkách vstupu a pobytu osob převedených v rámci společnosti. Právní předpisy EU by obsahovaly společnou definici osoby převedené v rámci společnosti. Zaměřily by se buď na některé konkrétní pozice v rámci nadnárodních společností, jak činí listiny připojené k Všeobecné dohodě o obchodu službami (GATS), nebo by identifikovaly klíčové zaměstnance prostřednictvím platových a kvalifikačních kritérií, jako tomu je v případě směrnice o modré kartě. Směrnice by rovněž zavedla harmonizované požadavky pro vstup, společný soubor práv, maximální délku pobytu a pravidla týkající se některých sociálních a ekonomických práv. Tato varianta by vytvořila transparentnější právní prostředí.

Pravidla týkající se postupů a rodinných práv by se však mezi členskými státy stále lišila a mobilita Evropské unie by nebyla zajištěna.

Možnost 3: směrnice zajišťující mobilitu v rámci Evropské unie pro osoby převedené v rámci společnosti. Kromě bodů zahrnutých ve variantě 2 by byla zavedena ustanovení umožňující osobám převedeným v rámci společnosti pohybovat se v rámci Evropské unie a pracovat v několika podnicích umístěných v různých členských státech. Rychlé a jednoduché převedení z podniků v třetích zemích do podniků v EU by však nebylo zajištěno a rodinné otázky by nebyly řešeny.

Možnost 4: směrnice usnadňující sloučení rodiny a přístup k práci pro manžela/manželku. Odchylně od směrnice 2003/86/ES by sloučení rodiny nebylo vázané na získání práva na trvalý pobyt a na tom, aby osoba převedená v rámci společnosti měla minimální dobu pobytu. Povolení k pobytu by byla členům rodiny vydávána rychleji, a pokud se jedná o přístup na trh práce, členskými státy by nebylo dovoleno uplatňovat časovou lhůtu 12 měsíců. V důsledku toho by podniky byly schopny snadněji přilákat osoby převedené v rámci společnosti. Právo na práci by však mohlo být v rozporu s preferencí EU, jak vyplývá z aktů o přistoupení.

Možnost 5: směrnice, která stanoví společné postupy pro přijímání. Byl by vydán jeden dokument umožňující držiteli pracovat jako osoba převedená v rámci společnosti a pobývat na území členského státu. Současně by byla stanovena maximální lhůta pro zpracování žádostí (např. 1 měsíc). Tato varianta by významně zlepšila schopnost snadno a rychle převést klíčové zaměstnance a snížit čas a náklady na přilákání osob převedených v rámci společnosti.

Možnost 6: komunikace, koordinace a spolupráce mezi členskými státy. Tato varianta by do určitého rozsahu přispěla k přiblížení vnitrostátních postupů týkajících se osob převedených v rámci společnosti, které jsou státními příslušníky třetích zemí, v Evropské unii a k vytvoření harmonizovanějšího právního rámce. Dopad by však byl pravděpodobně velmi omezený, pokud by opatření nebyla závazná.

Při srovnání jednotlivých možností a jejich dopadů je upřednostňovanou možností kombinace možností č. 2, 3, 4 a 5. Harmonizované vymezení osoby převedené v rámci společnosti a harmonizované podmínky vstupu a pobytu, ustanovení zajišťující určitá sociální a ekonomická práva (varianta 2), mobilita v rámci EU (varianta 3), posílená rodinná práva (varianta 4 bez přístupu partnerů/partnerek na pracovní trh) a zrychlené postupy (varianta 5) by přispěly k lepšímu přidělování zaměstnanců stejné společnosti do subjektů ve třetích zemích a v Evropské unii a zajistily větší atraktivitu Evropské unie pro klíčové zaměstnance nadnárodních společností, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, při současném poskytnutí záruk, že nedojde k nekalé soutěži.

3) Právní stránka návrhu

• Shrnutí navrhovaných opatření

Návrh zavádí transparentní a zjednodušený postup pro přijímání osob převedených v rámci společnosti na základě společných definic a harmonizovaných kritérií. Převáděná osoba musí zastávat pozici manažera, specialisty nebo absolventa-stážisty, jak vyplývá ze závazků EU v rámci GATS. Pokud to členský stát požaduje, musí délka předchozího zaměstnání v rámci téže skupiny podniků být minimálně 12 měsíců. Je zapotřebí předložit dopis o zařazení potvrzující, že státní příslušník třetí země je převeden do hostitelského subjektu, a uvádějící

podrobnosti o platu. Pokud tato podmínka není v rozporu se zásadou preference EU vyjádřenou v příslušných ustanoveních aktů o přistoupení, test trhu práce by se neprováděl. Předpokládá se vytvoření specifického režimu pro absolventy-stážisty. Přijatým osobám převedeným v rámci společnosti by bylo vydáno specifické povolení k pobytu (označené jako „osoba převedená v rámci společnosti“), které by jim umožňovalo vykonávat příslušné úkoly v jednotlivých subjektech, které náleží k téže nadnárodní společnosti a při splnění určitých podmínek i v rámci subjektů usazených v jiných členských státech. Na základě tohoto povolení by měly i příznivější podmínky pro sjednocení rodiny v prvním členském státě.

4) Právní základ

Tento návrh se týká podmínek vstupu a pobytu pro státní příslušníky třetích zemí a postupů pro vydávání nezbytných povolení. Návrh rovněž upravuje podmínky pobytu státního příslušníka třetího státu v druhém členském státě. Příslušným právním základem je proto čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

5) Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity se uplatní, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Unie. Cílů návrhu nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států z následujících důvodů:

- Zacházení přiznané osobám převedeným v rámci společnosti na úrovni Evropské unie ve spojení s podmínkami a postupy řídicími takové pohyby mají dopad na atraktivitu Evropské unie jako celku a ovlivňují rozsah, v jakém se nadnárodní společnosti rozhodují obchodovat nebo investovat v určité oblasti.
- Nepružnost, která je spojená s převáděním cizí osoby v rámci společnosti z jednoho evropského ústředí společnosti do jiného, je pro nadnárodní společnosti vysoce významná. Tuto nepružnost lze odstranit pouze opatřením na úrovni EU.
- Společný právní rámec stanoví společné podmínky pro přijímání osob převáděných v rámci společnosti, včetně sociálních a ekonomických práv, by zabránil riziku nekalé soutěže.
- Velké rozdíly mezi členskými státy z hlediska postupů vstupu a práv dočasného pobytu by mohly bránit jednotnému uplatňování mezinárodních závazků, které přijala EU a její členské státy při jednáních se Světovou obchodní organizací.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

6) Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z následujících důvodů:

Zvoleným nástrojem je směrnice, která dává členským státům vysoký stupeň pružnosti, pokud jde o provedení.

Směrnice je pro toto opatření vhodným nástrojem, protože stanoví závazné minimální normy, ale poskytuje členským státům pružnost s ohledem na formu a metodu uvedení těchto zásad v platnost v jejich vnitrostátním právním systému a v obecných souvislostech. Nezávazná opatření by byla velmi omezující co do jejich účinku a osoby, které mají být převedeny v

rámci společnosti, i jejich hostitelské společnosti by se musely i nadále potýkat s řadou různých pravidel pro přijetí.

Opatření se omezuje na to, co je nezbytné pro dosažení výše uvedeného cíle. Navrhovaná pravidla se týkají podmínek pro přijetí, postupů i povolení, jakož i práv osob převáděných v rámci společnosti, včetně mobility v rámci EU. Tyto oblasti tedy představují prvky společné přistěhovalecké politiky podle článku 79 Smlouvy. Administrativní zátěž, kterou by členské státy pocítovaly v souvislosti se změnou právních předpisů (tj. povinnost vytvořit konkrétní pravidla pro převedení v rámci společnosti) a v rámci následné spolupráce by byla umírněná, protože postavení osob převáděných v rámci společnosti je již upraveno samostatně v rámci obchodních nástrojů a tuto zátěž by navíc převážily značné výhody, jež vyplývají z možnosti snadno převádět zaměstnance téže společnosti z jednoho členského státu do druhého.

7) Rozpočtové důsledky

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

8) Další informace

- **Přezkum / revize / ustanovení o skončení platnosti**

Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu.

- **Srovnávací tabulka**

Členské státy musí sdělit Komisi znění jejich vnitrostátních ustanovení, kterými se směrnice provádí, i srovnávací tabulku mezi těmito ustanoveními a směrnicí.

9) Podrobné vysvětlení návrhu

Článek 1

Návrh je součástí úsilí Evropské unie zavést komplexní přistěhovaleckou politiku, včetně společných pravidel o ekonomické migraci. Má dva specifické účely. Prvním je zavedení zvláštního postupu pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o pobyt v Evropské unii pro účel převedení v rámci společnosti (čl. 79 odst. 2 písm. a) SFEU), a norem pro vydávání povolení k pobytu členskými státy těmto státním příslušníkům. Druhým účelem je provést čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU a vymezit práva státních příslušníků třetích zemí, kteří legálně pobývají v členském státu podle podmínek tohoto návrhu, a stanovit podmínky, za kterých mohou pobývat v jiných členských státech.

Článek 2

Návrh se netýká občanů EU a jejich rodinných příslušníků, včetně těch, jejichž nárok na práci je v některých členských státech omezen přechodnými opatřeními. Tato směrnice se vztahuje pouze na státní příslušníky třetích zemí, kteří pobývají mimo území členského státu a žádají o přijetí na území členského státu na základě převedení v rámci společnosti.

Vzhledem k tomu, že existují možná překrývání mezi oblastmi působnosti směrnice 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o výzkumných pracovnících, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, a tohoto nástroje, tento článek výslovně vylučuje z působnosti směrnice státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státu jako výzkumní pracovníci ve

smyslu směrnice 2005/71/ES, aby prováděli výzkumný projekt. Tato směrnice také vylučuje osoby, které mají práva volného pohybu rovnocenná právům občanů EU nebo jsou zaměstnány podnikem usazeným v třetí zemi i státní příslušníky třetích zemí vyslané podniky usazenými ve členském státu v rámci poskytování služeb podle článku 56 Smlouvy a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb.

Články 3 a 4

Návrh definuje pojem „osoba převedená v rámci společnosti“. Tato definice navazuje na specifické závazky EU-25 podle GATS a závazky vyplývající z dvoustranných obchodních dohod a vychází z:

- existence nadnárodní společnosti, včetně případů, kdy je jeden nebo více subjektů usazeno mimo území členského státu nebo kdy se jeden nebo více subjektů nachází v členských státech („hostitelské subjekty“);
- dočasného převedení státního příslušníka třetí země ze společnosti ve třetí zemi, s níž má uzavřenu pracovní smlouvu, do subjektu EU, který náleží do stejné skupiny podniků. K tomuto převedení nemusí nutně docházet v odvětví služeb nebo v souvislosti s poskytováním služby a může mít původ ve třetí zemi, která není smluvní stranou obchodní dohody: působnost tohoto návrhu je proto širší než působnost vyjádřená obchodními závazky.

Tento článek také vymezuje pojmy „manažer“, „specialista“ a „absolvent-stážista“. Stávající definice vycházejí z plánu závazků EU připojeného k dohodě GATS, protože členské státy jsou již s těmito definicemi seznámeny. Byla navíc vymezena definice „absolventa-stážisty“, aby se vyjasnilo, že odborná příprava by se měla zaměřit na přípravu osoby, jež má být převedena, na manažerskou pozici.

Další definice odkazují na stávající nástroje EU, jako je např. směrnice Rady 2003/86/ES nebo směrnice Rady 2009/38/ES.

Tyto články dovolují členským státům zachovat nebo zavést ustanovení, která jsou příznivější pro státní příslušníky třetích zemí za předpokladu, že jsou příznivější pro osoby, na něž se vztahují. Členské státy si například mohou přát použít příznivější postupy nebo ustanovení pro sloučení rodin.

Článek 5

Tento článek stanoví podmínky, které musí žadatelé splnit, přičemž specifickými podmínkami tohoto návrhu jsou:

Je zapotřebí předložit důkazy o tom, že k převedení mezi subjekty téže skupiny podniků skutečně dochází.

Vzhledem k tomu, že přijetí reaguje na poptávku, je zapotřebí připravit dokument, z něhož vyplývají svěřené úkoly i podrobnosti o platu a který bude v souladu s pracovními podmínkami uvedenými v článku 3 směrnice 96/71/ES. Tento dokument má obvykle formu dopisu o zařazení. Musí uvádět místo nebo místa a dobu zařazení a doložit, že převáděná osoba přijímá pozici v hostitelském subjektu jako manažer, specialista nebo absolvent-stážista. Tento režim je zaměřen na klíčové zaměstnance, jak obvykle vyplývá z obchodních závazků EU, neboť sebou přinášejí nové technologie, inovace nebo slouží jako nástroj

uplatňování podnikové kultury v jednotlivých místech a napomáhají zavádět operace na rozvojových trzích, z čehož v důsledku vyplývá, že posilují konkurenceschopnost podniků EU. Členské státy mají v souladu s obchodními závazky EU možnost požadovat, aby osoba převedená v rámci společnosti byla zaměstnána po dobu 12ti měsíců v rámci jedné skupiny podniků, čímž se zajistí, že dovednosti této osoby přesně odpovídají potřebám hostitelského subjektu. Vzhledem k tomu, že se tento režim zaměřuje zvláště na dočasnou migraci, žadatel musí doložit, že státní příslušník třetí země bude moci být na konci zařazení převeden do subjektu patřícího stejné skupině a usazeného ve třetí zemi.

Státní příslušník třetí země musí splňovat tytéž podmínky, které jsou ve vnitrostátních právních předpisech stanoveny pro občany EU a týkají se výkonu regulovaného povolání vymezeného v dopise o přidělení. a pokud jde o neregulovaná povolání, předložit doklady, z nichž vyplývají podrobnosti o jeho nebo její profesní kvalifikaci (obvykle životopis). Jedná-li se o absolventa-stážistu, žadatel musí, jak vyplývá z obchodních závazků EU, předložit doklady o požadovaném vysokoškolském vzdělání.

Kromě toho musí státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako absolvent-stážista, předložit dokumenty dokazující, že budou těžit ze skutečné odborné přípravy a že nebudou využiti jako běžní pracovníci. Proto se požaduje dohoda o odborné přípravě obsahující popis programu odborné přípravy, jeho délku a podmínky, za jakých budou účastníci odborné přípravy pod dohledem v tomto programu.

Pokud převedení zahrnuje několik míst v různých členských státech, musí žadatel pro usnadnění kontrol informovat příslušné orgány pomocných hostitelských subjektů.

Test trhu práce se nepožaduje, protože by toto kritérium bylo v rozporu s účelem zřízení transparentního a zjednodušeného režimu přijímání takových kvalifikovaných osob převáděných v rámci společnosti. Tato podmínka by navíc byla v rozporu se závazky EU v rámci GATS i se závazky vyplývajícími z bilaterálních obchodních smluv, které se vztahují na osoby převedené v rámci společnosti. Jak však vyplývá z primárního práva, ty členské státy, které uplatňují přechodné období na nové členské státy, musí upřednostňovat občany EU.

Články 6, 7 a 8

Tento návrh nezakládá právo na přijetí, protože touto směrnicí není dotčeno právo členských států určovat počet přijatých státních příslušníků ze třetích zemí, kteří vstupují na jejich území za účelem převedení v rámci společnosti. Toto právo by však mělo být uplatňováno podle závazků vyplývajících z mezinárodních dohod, jež usnadňují vstup a dočasný pobyt některých kategorií fyzických osob v souvislosti s obchodem a investicemi.

Tato ustanovení stanoví povinné a možné důvody pro zamítnutí (stejně jako pro odnětí a neprodloužení platnosti), zejména nesplnění kritérií a postihy zaměstnavatele za nehlášenou práci nebo ilegální zaměstnávání v souladu se směrnicí 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o sankcích a existenci kvót. Nejsou-li splněny podmínky uvedené v článku 5, členské státy by měly uplatnit příslušné postihy, jako například finanční sankce ukládané hostitelskému subjektu, který nese odpovědnost.

Články 9, 10, 11 a 12

Žadatelé, kteří splní kritéria pro přijímání, obdrží specifické povolení k pobytu opravňující držitele pracovat jako osoba převáděná v rámci společnosti podle podmínek uvedených v článku 14. Nebude požadováno žádné další pracovní povolení. Členské státy musí určit příslušný orgán pro přijímání žádostí o povolení a jejich vydávání. Toto určení bude platit, aniž by byla dotčena úloha a povinnosti jiných vnitrostátních orgánů s ohledem na kontrolu a rozhodování o žádostech. Dále by toto určení pro přijímání žádostí a vydávání povolení nemělo bránit členským státům, aby jmenovaly jiné úřady (např. konzulární úřady), u kterých může státní příslušník třetí země nebo hostitelský subjekt podávat žádosti a které mohou vydávat povolení.

Doba povolení k pobytu bude omezena na tři roky pro manažery a specialisty a na jeden rok pro absolventy-stážisty. Je dovolena krátká lhůta (30 dnů) na zpracování žádostí, kterou doplňuje řada procesních záruk, včetně možnosti právního napadení rozhodnutí, kterým se žádost zamítá, a požadavek, aby orgány taková rozhodnutí odůvodnily. Musí být dostupné informace o podmínkách vstupu, včetně pracovních podmínek.

Pro uznané skupiny podniků, které byly uznány pro tento účel, může být vytvořen zrychlený postup.

Článek 13 a 14

Práva poskytnutá osobám převedeným v rámci společnosti týkající se pracovních podmínek odpovídají právům, která již využívají vyslaní pracovníci, na něž se vztahuje směrnice 96/71, aby se zajistila rovnost zacházení v případě těchto dvou skupiny pracovníků. Tento článek rovněž uvádí oblasti, v nichž je třeba uznávat rovné zacházení. S ohledem na dočasnou povahu převedení v rámci společnosti, je rovnost zacházení, pokud jde o vzdělávání, odbornou přípravu, obecní bydlení a poradenské služby, což je součástí zaměstnaneckých služeb, považována za irelevantní. Stávající dvoustranné dohody i nadále platí, zejména v oblasti sociálního zabezpečení. Pokud jde o mobilitu mezi členskými státy, uplatní se nařízení (ES) č. 859/2003. Povolení k pobytu udělené osobám převedeným v rámci společnosti jim umožňuje za určitých podmínek pracovat ve všech subjektech patřících do stejné skupiny podniků.

Článek 15

Tento článek obsahuje odchylky od směrnice 2003/86/ES, které se považovaly za nezbytné pro vytvoření přitažlivého režimu pro osoby převedené v rámci společnosti, a řídí se odlišnými zásadami, než jsou zásady směrnice o sloučení rodin, která je nástrojem podpory integrace státních příslušníků třetích zemí, kteří by se mohli důvodně stát dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Tento článek upravuje okamžité sloučení rodiny v prvním státě pobytu, a to podle podobných režimů, které již existují v členských státech a v dalších zemích. Pro dosažení tohoto cíle také stanoví, že možná vnitrostátní integrační opatření mohou být uložena pouze, jakmile jsou rodinní příslušníci na území Evropské unie.

Článek 16

Tento článek upravuje geografickou mobilitu pro osoby převáděné v rámci společnosti a umožňuje jim pracovat v různých subjektech téže nadnárodní společnosti umístěných v různých členských státech a v provozovnách jejich zákazníků. Podobně státnímu příslušníku třetí země, který byl přijat jako osoba převedená v rámci společnosti, může být umožněno vykonat část svého zařazení v subjektu stejné skupiny umístěném v jiném členském státu na základě prvního povolení k pobytu a dalšího dokladu, který uvádí seznam subjektů dané skupiny podniků, kde je tato osoba oprávněna pracovat. Druhý členský stát musí být informován o hlavních podmínkách této mobility. Tento stát může požadovat povolení k pobytu, jestliže trvání práce překračuje dvanáct měsíců, ale nesmí vyžadovat, aby osoba převedená v rámci společnosti opustila jeho území za účelem podání žádostí.

Články 17, 18, 19, 20, 21 a 22

Tyto články obsahují obvyklá ustanovení o provedení, roční statistice a vnitrostátních kontaktních místech.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předání návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁵,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁶,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva opatření, která mají být přijata v oblasti přistěhovalectví a která jsou spravedlivá vůči státním příslušníkům třetích zemí.
- (2) Smlouva stanoví, že Unie vyvíjí společnou přistěhovaleckou politiku, jejímž cílem je ve všech etapách zajistit účinné řízení migračních toků, spravedlivé zacházení pro státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v členských státech. Pro tyto účely přijímají Evropský parlament a Rady opatření týkající se podmínek vstupu a pobytu a pravidel, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají dlouhodobá povolení k pobytu, jakož i vymezení práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v ostatních členských státech.
- (3) Sdělení Komise nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“⁷ stanoví cíle Unie stát se hospodářstvím založeným na znalostech a inovacích, v rámci něhož se sníží administrativní zátěž podniků a nabídka pracovní síly bude více odpovídat poptávce. Opatření, která usnadní manažerům,

⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁶ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁷ KOM(2010) 2020.

specialistům nebo absolventům-stážistům z třetích zemí vstup na území Unie při převedení v rámci společnosti, by měla být chápána v těchto širších souvislostech.

- (4) Stockholmský program, který byl schválen na zasedání Evropské rady konaném ve dnech 10. a 11. prosince 2009, uznává, že přistěhovalectví za účelem zaměstnání může přispět ke zvýšené konkurenceschopnosti a hospodářské dynamice a že s ohledem na významné demografické výzvy, kterým bude Unie v budoucnosti čelit, je zapotřebí vytvořit pružnou přistěhovaleckou politiku, jež přispěje hospodářskému rozvoji Unie a jejímu výkonu z dlouhodobého hlediska. Program proto vyzval Komisi a Radu, aby prováděly Plán politiky v oblasti legální migrace z roku 2005⁸.
- (5) V důsledku globalizace podnikání, zvyšujícímu se obchodu a růstu a rozšíření nadnárodních korporací v nedávných letech posílily pohyby řídicích a technických zaměstnanců poboček a dceřiných společností nadnárodních společností, kteří se dočasně stěhují pro výkon krátkodobých úkolů do jiných jednotek společnosti.
- (6) Tato převedení klíčových zaměstnanců v rámci společnosti vedou k novým dovednostem a znalostem, inovacím a větším hospodářským příležitostem pro hostitelské společnosti, čímž posilují znalostní ekonomiku v Evropě při podpoře investičních toků v rámci Unie. Dobře řízená převedení ze třetích zemí mají také potenciál usnadnit převedení z Unie do společností v třetích zemích a uvést Unii do silnějšího postavení v jejím vztahu s mezinárodními partnery. Jednodušší převedení v rámci společnosti umožňuje nadnárodním skupinám nejlépe využít jejich lidské zdroje.
- (7) Soubor pravidel vyplývající z této směrnice je také přínosný pro země původu migrujících, protože tato dočasná migrace podporuje přenos dovedností, znalostí, technologií a know-how.
- (8) Použitím této směrnice by neměla být dotčena zásada preference EU, pokud jde o přístup k trhu práce členských států, jak vyplývá z příslušných ustanovení aktů o přistoupení. Podle této zásady by členské státy měly během doby uplatňování vnitrostátních opatření nebo opatření, která vyplývají z dvoustranných dohod, upřednostňovat v přístupu na svůj trh práce pracovníky, kteří jsou státními příslušníky členských států, před pracovníky, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí.
- (9) Tato směrnice zavádí transparentní a zjednodušený postup pro přijímání osob převáděných v rámci společnosti na základě společných definic a harmonizovaných kritérií.
- (10) Pro účely této směrnice se osobou převáděnou v rámci společnosti rozumí manažeři, specialisté a absolventi-stážisté s vysokoškolskou kvalifikací. Tato definice vychází ze specifických závazků Unie v rámci Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS)⁹ a dvoustranných obchodních dohod. Tyto závazky přijaté v rámci Všeobecné dohody o obchodu službami neupravují podmínky vstupu, pobytu a práce. Směrnice proto doplňuje a usnadňuje uplatňování těchto závazků. Oblast působnosti převedení v rámci společnosti, na něž se vztahuje tato směrnice, je však ve srovnání s obchodními

⁸ KOM(2005) 669.

⁹ Viz dokumenty WTO S/L/286 a S/C/W/273, dodatek 1 ze dne 18. prosince 2006.

závazky širší, protože k převedení nemusí docházet v odvětví služeb a může mít původ ve třetí zemi, která není smluvní stranou obchodní dohody.

- (11) Osobám převáděným v rámci společnosti by měly být poskytnuty stejné pracovní podmínky jako vyslaným pracovníkům, jejichž zaměstnavatel je usazen na území Evropské unie, jak vyplývá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb¹⁰. Tento požadavek je určen k ochraně pracovníků a zaručuje spravedlivou soutěž mezi podniky usazenými v členském státě a podniky usazenými ve třetí zemi, protože předchází tomu, aby podnik usazený ve třetí zemi těžil z méně přísných pracovních norem, a získával tak soutěžní výhodu.
- (12) Členské státy mohou požadovat, aby osoba, jež má být převedena v rámci společnosti, byla před tímto okamžikem zaměstnána v rámci jedné skupiny podniků alespoň po dobu 12ti měsíců, čímž se zajistí, že její dovednosti odpovídají potřebám hostitelského subjektu.
- (13) Vzhledem k tomu, že převedení v rámci společnosti představují dočasnou migraci, žadatel by měl doložit, že státní příslušník třetí země bude moci být na konci zařazení převeden zpět do subjektu patřícího stejné skupině a usazeného ve třetí zemi. Tímto dokladem mohou být příslušná ustanovení pracovní smlouvy. Měl by být předložen dopis o zařazení dokládající, že manažer nebo specialista, jenž je státním příslušníkem třetí země, má profesní kvalifikaci, která je zapotřebí v členském státě, kde má obsadit konkrétní pozici nebo vykonávat regulované povolání.
- (14) Státní příslušníci z třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako absolventi-stážisté, by měli předložit doklady o požadované vysokoškolské kvalifikaci, konkrétně jakýkoli diplom, potvrzení nebo jiný doklad o formálním vzdělání, který potvrzuje úspěšné ukončení programu postsekundárního vyššího vzdělání v minimální délce tří let. Musí navíc předložit dohodu o odborné přípravě, včetně popisu programu odborné přípravy, jeho trvání a podmínek pro výkon dozoru nad účastníky odborné přípravy, z níž vyplývá, že budou těžit ze skutečné odborné přípravy a že nebudou využiti jako běžní pracovníci.
- (15) Pokud tato podmínka není v rozporu se zásadou preference EU, která vyplývá z příslušných ustanovení aktů o přistoupení, nevyžaduje se test trhu práce, protože by toto kritérium bylo v rozporu s účelem zřízení transparentního a zjednodušeného režimu přijímání osob převáděných v rámci společnosti.
- (16) Pokud převedení zahrnuje několik míst v různých členských státech, musí žadatel pro usnadnění kontrol poskytnout příslušným orgánům členských států, v nichž se nacházejí pomocné hostitelské subjekty, potřebné informace.
- (17) Touto směrnicí není dotčeno právo členských států stanovit počet přijímaných státních příslušníků třetích zemí, kteří vstupují na jejich území za účelem převedení v rámci společnosti, a neposkytnout povolení k pobytu za účelem zaměstnání obecně nebo pro určitá povolání, hospodářská odvětví nebo regiony.

¹⁰ Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

- (18) Členské státy by měly upravit odpovídající sankce, jako např. finanční sankce, které budou uloženy v případě nesplnění podmínek vyplývajících z této směrnice. Sankce by mohly být uloženy i hostitelskému subjektu.
- (19) Ustanovení pro sjednocený postup vedoucí k jednomu kombinovanému oprávnění zahrnujícímu pobyt i pracovní povolení by měl přispět ke zjednodušení v současnosti použitelných pravidel v členských státech.
- (20) Může být zaveden zrychlený postup určený pro skupiny podniků, které byly pro tento účel uznány. Podniky by měly být uznávány na základě objektivních kritérií, která členský stát zveřejnil a která zajišťují rovné zacházení s žadateli. Uznání by mělo platit maximálně tři roky, protože je zapotřebí tato kritéria pravidelně přehodnocovat. Toto uznání by mělo být udělováno jen těm nadnárodním korporacím, které předloží záruky, že jsou schopny dostát svých závazků, a poskytnou informace o předpokládaných převedení v rámci společnosti. Je zapotřebí bez prodlení oznámit příslušnému orgánu jakoukoli významnou změnu, která ovlivňuje schopnost korporace plnit tyto závazky, případně poskytnout jakékoli doplňující informace o budoucích převedení. Měly by být upraveny příslušné postihy, jako např. finanční sankce, možnost uznání zrušit a odmítnout budoucí žádosti o povolení.
- (21) Jakmile členský stát rozhodne o přijetí státního příslušníka třetí země, jenž splňuje kritéria vyplývající z této směrnice, státní příslušník třetí země by měl obdržet zvláštní povolení k pobytu (povolení k pobytu pro osoby převedené v rámci společnosti), které by mu mělo za splnění určitých podmínek umožňovat výkon práce v jednotlivých subjektech patřících k téže nadnárodní korporaci, včetně subjektů nacházejících se v jiném členském státě.
- (22) Tato směrnice by neměla mít dopad na podmínky pro poskytování služeb v rámci článku 56 Smlouvy. Směrnice by se zejména neměla dotýkat pracovních podmínek, které se na základě směrnice 96/71/ES vztahují na pracovníky vysílané podnikem usazeným na území členského státu k poskytování služby na území jiného členského státu. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří byli vysláni podnikem usazeným v členském státě v rámci poskytování služeb podle směrnice 96/71/ES. Státní příslušníci třetí země, jimž bylo uděleno povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti, proto nemohou využívat ustanovení směrnice 96/71/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. Podle ustanovení čl. 1 odst. 4 směrnice 96/71/ES by tato směrnice by neměla poskytovat podnikům usazeným ve třetím státě lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě.
- (23) V rámci vnitrostátního práva by mělo být zajištěno rovné zacházení, pokud jde o oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení¹¹. Vzhledem k tomu, že touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení dvoustranných dohod, práva sociálního zabezpečení, která má k dispozici státní příslušník třetí země převedený v rámci společnosti na základě dvoustranné dohody uzavřené s členským státem, jenž tohoto státního příslušníka přijal, a jeho zemí původu, mohou být posílena ve srovnání s právy sociálního zabezpečení, která by byla

¹¹ Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.

osobě převáděné v rámci společnosti poskytnuta podle vnitrostátního práva. Tato směrnice by neměla udělovat více práv nad rámec těch, které jsou již stanoveny ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení pro státní příslušníky třetích zemí, kteří mají přeshraniční zájmy mezi členskými státy.

- (24) Na osoby z třetí země převáděné v rámci společnosti by se měly uplatnit příznivější podmínky pro sloučení rodiny v členském státě, který jako první vydá takové osobě povolení k pobytu podle této směrnice, aby byl konkrétní soubor pravidel zavedený touto směrnicí přitažlivější a aby umožňovat uplatňování veškerých očekávaných výhod ve prospěch konkurenceschopnosti podniků v Unii. Toto právo by určitě odstranilo významnou překážku, jež by mohla ovlivňovat rozhodování osoby, která má být v rámci společnosti převedena, o přijetí daného úkolu. Za účelem zachování jednoty rodin by rodinní příslušníci měli mít možnost připojit se k osobě převedené v rámci společnosti v jiném členském státě za podmínek určených vnitrostátním právem tohoto členského státu.
- (25) Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci za účelem realizace výzkumného projektu, neboť se na ně uplatňuje směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu¹².
- (26) Jelikož cílů, které spočívají ve zvláštním postupu přijímání a schvalování podmínek pro vstup a pobyt státní příslušníka třetí země pro účely převedení v rámci společnosti, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (27) Tato směrnice ctí základní práva a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie.
- (28) [V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná, ani použitelná.]
- (29) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro něj není závazná, ani použitelná,

¹² Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Předmět

Tato směrnice stanoví:

- a) podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků na území členských států na dobu delší než tři měsíce za účelem převedení v rámci společnosti;
- b) podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí uvedených v písmenu a) na dobu delší než tři měsíce na území jiného členského státu, než je stát, který jako první vydal státnímu příslušníkovi třetí země povolení k pobytu podle této směrnice.

Článek 2 Oblast působnosti

1. Tato směrnice se uplatní na státní příslušníky třetích zemí, kteří pobývají mimo území členského státu a žádají o přijetí na území členského státu na základě převedení v rámci společnosti.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státu jako výzkumní pracovníci ve smyslu směrnice 2005/71/ES, aby prováděli výzkumný projekt;
 - b) státní příslušníky třetích zemí, kteří podle dohod mezi Unií a jejími členskými státy a třetími zeměmi mají práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie nebo jsou zaměstnání podnikem usazeným v těchto třetích zemích;
 - c) státní příslušníky třetích zemí, kteří vykonávají činnosti jménem podniku usazeného v jiném členském státě v rámci poskytování služeb ve smyslu článku 56 Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně pracovníků vyslaných podnikem usazeným v členském státě v rámci poskytování služeb podle směrnice 96/71/ES.

Článek 3 Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- b) „převedením v rámci společnosti“ dočasné převedení státního příslušníka třetí země z podniku usazeného mimo území členského státu, na který je státní příslušník třetí země vázán pracovní smlouvou, do subjektu patřícího k podniku nebo do stejné skupiny podniků, která je usazena na tomto území;
- c) „osobou převedenou v rámci společnosti“ každý státní příslušník třetí země, který byl převeden v rámci společnosti;
- d) „hostitelským subjektem“ subjekt, bez ohledu na jeho právní formu, usazený na území členského státu, do kterého je převeden státní příslušník třetí země;
- e) „manažerem“ každá osoba pracující ve vedoucí pozici, která především řídí vedení hostitelského subjektu a na její činnost obecně dohlíží nebo tuto osobu řídí především správní rada nebo akcionáři podniku nebo rovnocenný orgán. Tato pozice zahrnuje: řízení hostitelského subjektu nebo odboru či oddělení hostitelského subjektu, dohled nad dalšími zaměstnanci vykonávajícími dohledové, profesní nebo řídicí činnosti a jejich kontrola, včetně pravomoci nabírat nebo propouštět zaměstnance nebo doporučit jejich nábor, propuštění nebo jiná personální opatření;
- f) „specialistou“ každá osoba, jež má neobvyklé znalosti, které jsou zásadní a specifické pro hostitelský subjekt, přičemž se neberou do úvahy pouze znalosti specifické pro hostitelský subjekt, ale také vysoká úroveň dosažené kvalifikace této osoby, jež odpovídá typu práce nebo obchodu, které vyžadují specifické technické znalosti;
- g) „absolventem-stážistou“ každá osoba s vysokoškolskou kvalifikací, jež byla převedena za účelem obohacení svých znalostí a zkušeností ve společnosti, a to v rámci přípravy na manažerskou pozici ve společnosti;
- h) „vysokoškolskou kvalifikací“ každý akademický titul, diplom nebo jiné osvědčení vydané příslušným orgánem, které potvrzuje úspěšné dokončení postsekundárního vysokoškolského vzdělávacího programu v minimální délce tří let, tj. souboru kurzů poskytovaných vzdělávacím zařízením, které bylo jako instituce vysokoškolského vzdělávání uznáno státem, v němž se nachází;
- i) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetí země ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES¹³;

¹³ Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12.

- j) „povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti“ veškerá povolení, která nesou označení „osoba převedená v rámci společnosti“ a která opravňují svého držitele k pobytu a výkonu práce na území členského státu podle této směrnice;
- k) „sjednoceným postupem pro podávání žádosti“ postup vedoucí na základě jedné žádosti o povolení pobytu a výkonu práce státního příslušníka třetí země na území členského státu k rozhodnutí o žádosti;
- l) „skupinou podniků“ pro účely této směrnice dva nebo více podniků, které jsou podle vnitrostátního práva považovány za propojené jedním z těchto způsobů: podnik v přímém nebo nepřímém vztahu k jinému podniku: drží většinu upsaného základního kapitálu podniku nebo kontroluje většinu hlasovacích práv spojených s podíly vydanými podnikem nebo může jmenovat více než polovinu členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů podniku;
- m) „prvním členským státem“ členský stát, který jako první udělí státnímu příslušníku třetí země povolení k pobytu podle této směrnice;
- n) „všeobecně použitelnou kolektivní smlouvou“ kolektivní smlouva, kterou musí dodržovat všechny podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví. Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit všeobecnou použitelnost kolektivní smlouvy, členské státy mohou vycházet z kolektivních smluv, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které se uplatňují na celém území daného státu.

Článek 4 *Příznivější ustanovení*

1. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) právních předpisů Unie, včetně dvoustranných a mnohostranných dohod mezi Uníí a jejími členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé;
 - b) dvoustranných a vícestranných dohod uzavřených mezi jedním nebo několika členskými státy a jednou nebo několika třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti příznivější ustanovení pro osoby, na které se tato směrnice vztahuje, pokud jde o čl. 3 písm. i) a články 12, 14 a 15.

KAPITOLA II PODMÍNKY PRO PŘIJETÍ

Článek 5 Kritéria pro přijetí

1. Aniž by byl dotčen článek 10, každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice:
 - a) předloží doklady o tom, že hostitelský subjekt a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků;
 - b) předloží doklady o zaměstnání v rámci stejné skupiny podniků po dobu nejméně 12 měsíců bezprostředně předcházejících datu převedení v rámci společnosti, pokud to vyžadují vnitrostátní předpisy, a že po splnění svého úkolu bude schopen nebo schopna přejít zpět do subjektu patřícího do této skupiny podniků a usazeného ve třetí zemi;
 - c) předloží dopis o zařazení vydaný zaměstnavatelem, včetně:
 - i) doby trvání převedení a umístění hostitelského subjektu nebo subjektů v příslušném členském státu,
 - ii) dokladů, že v hostitelském subjektu nebo subjektech v příslušném členském státu zastává pozici manažera, specialisty nebo absolventa-stážisty,
 - iii) výši platu, jež bude vyplácen po dobu převedení,
 - d) předloží doklady, že má profesní kvalifikaci, která je zapotřebí v členském státě, kde byl přijat na pozici manažera, specialisty nebo absolventa-stážisty, tj. požadovanou vysokoškolskou kvalifikaci;
 - e) předloží doklady o tom, že splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů a upravují regulované povolání, které bude převáděná osoba vykonávat;
 - f) předloží platný cestovní dokument podle vnitrostátního práva a případně žádost o vízum nebo vízum;
 - g) aniž jsou dotčeny stávající dvoustranné dohody, předloží doklad o tom, že sjednal nemocenské pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotyčného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak uvedeno ve vnitrostátních právních předpisech, a to na období, během nichž nebudou v souvislosti s pracovní smlouvou či z důvodu pracovní smlouvy taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány;
 - h) bude považován za osobu, která nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

2. Pokud jde o výši platu poskytovaného v průběhu převedení, členské státy požadují splnění všech podmínek stanovených v právních nebo správních předpisech anebo všeobecně použitelných kolektivních smlouvách, jež se uplatňují na vyslané pracovníky v podobné situaci a v příslušných oborech povolání.

V případě neexistence systému, na jehož základě by bylo možné prohlásit všeobecnou použitelnost kolektivní smlouvy, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních smluv, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které se uplatňují na celém území daného státu.

3. Kromě dokladů uvedených v odstavcích 1 a 2 každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí jako absolvent-stážista, předloží dohodu o odborné přípravě, včetně popisu programu odborné přípravy, jeho trvání a podmínek, za kterých bude žadatel pod dohledem v tomto programu.
4. Pokud se převedení týká subjektů umístěných v několika členských státech, každý státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice, předloží doklad o oznámení uvedeném v čl. 16 odst. 1 písm. b).
5. Každá změna, která má dopad na podmínky pro přijetí uvedené v tomto článku, se oznámí příslušným orgánům dotyčného členského státu.

Článek 6 Důvody pro zamítnutí

1. Členské státy žádost zamítnou, pokud nejsou splněny podmínky uvedené v článku 5 a pokud předložené doklady byly získány podvodně, byly padělány či pozměněny.
2. Členské státy zamítnou žádost, jestliže byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nenahlášenou práci a/nebo nezákonné zaměstnávání.
3. Členské státy mohou žádost zamítnout z důvodu počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří byli na jejich území přijati.
4. Pokud se převedení týká hostitelských subjektů, které se nacházejí na území několika členských států, ten členský stát, v němž byla žádost podána, omezí územní platnost povolení pouze na ty členské státy, kde jsou podmínky podle článku 5 splněny.

Článek 7
Odnětí povolení či neprodloužení jeho platnosti

1. Členské státy odejmou povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo zamítnou prodloužení jeho platnosti v těchto případech:
 - a) pokud bylo získáno podvodně, bylo paděláno či pozměněno
nebo
 - b) pokud držitel pobývá na daném území pro jiné účely než účely, pro které byl oprávněn k pobytu.
2. Členské státy mohou odejmout povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo zamítnout prodloužení jeho platnosti v těchto případech:
 - a) pokud nejsou splněny podmínky stanovené v článku 5 nebo již nejsou splněny
nebo
 - b) z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.

Článek 8
Sankce

Členské státy mohou činit odpovědným hostitelský subjekt za nesplnění podmínek pro přijetí a uložit mu za to sankce. Tyto sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA III **POSTUP A POVOLENÍ**

Článek 9
Přístup k informacím

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zpřístupnily informace o vstupu a pobytu, včetně práv, a o veškerých dokladech potřebných pro žádost.

Článek 10
Žádosti o přijetí

1. Členské státy určí, zda má být žádost podána státním příslušníkem třetí země nebo hostitelským subjektem.
2. Žádost bude vzata v úvahu a posouzena pouze, pokud státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, kterého se žádost týká.

3. Žádost se předkládá orgánům členského státu, na jehož území má být osoba převedena.
4. Členské státy určí orgány příslušné přijímat žádosti a vydávat povolení k pobytu pro osoby převedené v rámci společnosti.
5. Žádost se podává v rámci sjednoceného postupu podávání žádostí.
6. Dotyčný členský stát poskytne státnímu příslušníku třetí země, jehož žádost o přijetí byla akceptována, všechny prostředky pro získání požadovaného víza.
7. Skupiny podniků, které byly v souladu s vnitrostátním právem nebo správními postupy členským státem uznány, mohou využívat zjednodušených postupů.

Uznání se poskytuje na dobu nejdéle tří let na základě těchto informací:

- a) informace týkající se finanční situace skupiny podniků, jejichž cílem je zajistit, aby osobám přeloženým v rámci společnosti byl zaručen plat na odpovídající úrovni a práva vyplývající z článku 14;
 - b) doklady o tom, že v případě dřívějších převedení byly podmínky pro přijetí splněny;
 - c) doklady o tom, že jsou dodržovány daňové předpisy hostitelské země;
 - d) informace týkající se připravovaných převedení.
8. Zjednodušený postup podle článku 7:
- a) osvobozuje žadatele od povinnosti předložit dokumenty uvedené v článku 5, pokud byly dříve poskytnuty a jsou nadále platné;
 - b) umožňuje zrychlené správní řízení, v jehož rámci jsou povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti vydávána v kratší lhůtě, než je lhůta uvedená v čl. 12 odst. 1
nebo
 - c) umožňuje specifická zjednodušení týkající se víz.
9. Skupina podniků, jež byla uznána podle odstavce 7 oznámí příslušnému orgánu jakoukoli změnu, která má dopad na podmínky tohoto uznání.
10. Členské státy stanoví odpovídající sankce, včetně odvolání uznání, pro případ, že nejsou poskytnuty doklady a informace uvedené v odstavci 7.

Článek 11

Povolení k pobytu pro osoby převedené v rámci společnosti

1. Osobám převedeným v rámci společnosti, které splňují podmínky pro přijetí stanovené v článku 5 a o kterých příslušný orgán rozhodl kladně, se vydává povolení k pobytu osoby převedené v rámci společnosti.

2. Doba platnosti povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti je alespoň jeden rok nebo doba trvání převedení na území dotyčného členského státu podle toho, co je kratší, a může být prodloužena maximálně na tři roky pro manažery a specialisty a na jeden rok pro absolventy-stážisty.
3. Povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti vydávají příslušné orgány členských států, přičemž používají vzor stanovený v nařízení Rady (ES) č. 1030/2002¹⁴. V souladu s písm. a) bodu 7.5–9 přílohy výše uvedeného nařízení členské státy uvedou na povolení k pobytu informace související s pracovním povolením za podmínek uvedených v článku 13.
4. V rubrice „druh povolení“ členské státy uvedou „osoba převedená v rámci společnosti“ a název dotyčné skupiny podniků. Členské státy vydají držiteli povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti dodatečný doklad, v němž je uveden seznam subjektů, které mají právo hostit státního příslušníka z třetí země, a tyto doklady přezkoumávají, pokud se tento seznam změní.
5. Členské státy nevydají žádná další povolení, zejména pracovní povolení jakéhokoliv druhu.

Článek 12

Procesní záruky

1. Příslušné orgány dotyčného členského státu rozhodnou o žádosti o přijetí do členského státu podanou osobou, jež má být převedena v rámci společnosti, a o přezkumu dodatečných dokladů podle čl. 11 odst. 4 a rozhodnutí žadateli doručí písemně, v souladu s postupy pro oznamování vyplývajícími z vnitrostátního práva dotyčného členského státu, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne podání úplné žádosti. Ve výjimečných případech složitých žádostí, včetně žádostí týkajících se hostitelských subjektů v několika členských státech, může být konečná lhůta prodloužena maximálně o dalších 60 dnů.
2. Jestliže jsou informace dodané jako podklad žádosti nejsou dostačující, příslušné orgány žadatele v přiměřené lhůtě informují o dodatečně požadovaných informacích a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí.
3. Každé rozhodnutí, kterým se zamítá žádost, nebo každé rozhodnutí, kterým se zamítá prodloužení platnosti povolení k pobytu pro osobu přeloženou v rámci společnosti nebo kterým se povolení odejímá, se písemně oznámí žadateli a je možné proti takovému rozhodnutí podat v souladu s vnitrostátním právem opravný prostředek v dotyčném členském státu. V oznámení se uvedou důvody takového rozhodnutí, možné opravné prostředky, které jsou k dispozici, a časová lhůta pro jejich podání.

¹⁴ Úř. věst. 157, 15.6.2002, s. 1.

KAPITOLA IV PRÁVA

Článek 13

Práva plynoucí z povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti

Po dobu platnosti povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti využívá držitel tohoto povolení alespoň následujících práv:

1. práva na vstup a pobyt na území členského státu, který povolení vydává;
2. práva na volný přístup na celé území dotyčného členského státu, který povolení vydává, v rámci mezi stanovených vnitrostátními právními předpisy;
3. práva vykonávat konkrétní zaměstnání na základě povolení v souladu s vnitrostátním právem v jakémkoli jiném subjektu, který patří do skupiny podniků uvedených v dodatečném dokladu podle čl. 11 odst. 4, a v souladu s článkem 16;
4. práva plnit svěřené úkoly v zařízení, která náleží klientům subjektů, jež patří do skupiny podniků uvedených v dodatečném dokumentu podle čl. 11 odst. 4 za předpokladu, že je zachován pracovní poměr k podniku usazenému v třetí zemi.

Článek 14

Práva

Bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr budou mít osoby převedené v rámci společnosti právo na:

1. pracovní podmínky, jež se uplatňují na vyslané pracovníky nacházející se v podobné situaci, jak vyplývá z právních nebo správních předpisů anebo všeobecně použitelných kolektivních dohod členského státu, do něžž byly podle této směrnice přijaty.

V případě neexistence systému, který by stanovoval všeobecnou použitelnost kolektivních dohod, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních dohod, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních dohod, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace práce na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu.

2. rovné zacházení se státními příslušníky hostitelského členského státu s ohledem na:
 - a) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně dávek poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;
 - b) uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy;

- c) aniž jsou tím dotčeny stávající dvoustranné dohody, ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 nařízení Rady (ES) č. 883/2004. V případě mobility mezi členskými státy a aniž by byly dotčeny stávající dvoustranné dohody, se odpovídajícím způsobem použije nařízení (ES) č. 859/2003¹⁵;
- d) aniž je tím dotčeno nařízení (ES) č. 859/2003 a stávající dvoustranné dohody, vyplácení zákonem stanoveného důchodu založeného na předchozím zaměstnání pracovníka v okamžiku jejich odchodu do třetí země;
- e) přístup ke zboží a službám a poskytování zboží a služeb zpřístupněných veřejnosti s výjimkou obecního bydlení a poradenských služeb poskytovaných službami zaměstnanosti.

Právem na rovné zacházení uvedeným v odstavci 2 nejsou dotčena práva členského státu odejmout nebo zamítnout prodloužení platnosti povolení v souladu s článkem 7.

Článek 15 Rodinní příslušníci

1. Použije se směrnice Rady 2003/86/ES s odchylkami stanovenými v tomto článku.
2. Odchylně od čl. 3 odst. 1) a článku 8 směrnice 2003/86/ES sloučení rodiny v prvním členském státě není závislé na požadavku, aby držitel povolení vydaného na základě této směrnice musel mít přiměřený výhled na získání práva na trvalý pobyt a pobýval na území po stanovenou minimální dobu.
3. Odchylně od čl. 4 odst. 1 posledního pododstavce a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/86/ES lze integrační podmínky zmíněné v těchto ustanoveních použít pouze poté, co bylo dotyčným osobám prvním členským státem přiznáno právo na sloučení rodiny.
4. Odchylně od čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES udělí povolení k pobytu pro rodinné příslušníky první členský stát, a to nejpozději do dvou měsíců od data podání žádosti, jestliže jsou splněny podmínky pro sloučení rodiny.
5. Odchylně od čl. 13 odst. 2 a 3 směrnice 2003/86/ES je doba platnosti povolení k pobytu rodinných příslušníků v prvním členském státě stejná jako doba platnosti povolení k pobytu vydaného osobě převedené v rámci společnosti, pokud to umožňuje platnost jejich cestovních dokladů.

¹⁵ Úř. věst. 124, 20.5.2003, s. 1.

KAPITOLA V

MOBILITA MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 16

Mobilita mezi členskými státy

1. Státní příslušníci třetích zemí, jimž bylo vydáno povolení k pobytu pro osobu přeloženou v rámci společnosti v prvním členském státě, kteří splňují podmínky pro přijetí podle článku 5 a kteří žádají o povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti v jiném členském státě, mohou pracovat v jakémkoli subjektu usazeném v tomto členském státě, který náleží do téže skupiny podniků a v zařízeních klientů tohoto hostitelského subjektu, jsou-li splněny podmínky vyplývající z čl. 13 odst. 4, na základě povolení k pobytu vydaném v prvním členském státě a dodatečného dokladu podle čl. 11 odst. 4, pokud:
 - a) doba převedení v druhém členském státu (státech) nepřekročí dvanáct měsíců;
 - b) žadatel předložil před svým převedením do druhého členského státu příslušnému orgánu tohoto státu doklady podle čl. 5 odst. 1, 2 a 3 týkající se převedení do tohoto členského státu a poskytl doklady o tom, že tyto doklady již předložil v prvním členském státě.
2. Pokud doba převedení v druhém členském státě přesáhne dvanáct měsíců, může tento stát požadovat předložení nové žádosti o povolení k pobytu pro osobu převedenou v rámci společnosti v tomto členském státě.

Pokud příslušné právní předpisy vyžadují v rámci výkonu mobility vízum nebo povolení k pobytu, tato víza nebo povolení se vydají včas ve lhůtě, která nebrání splnění úkolu při ponechání dostatečné lhůty na to, aby příslušné orgány zpracovaly žádosti.

Členské státy nebudou požadovat, aby osoby převedené v rámci společnosti opustily jejich území za účelem podání žádostí o víza nebo povolení k pobytu.
3. Maximální délka povolení k pobytu je omezena na tři roky pro manažery a specialisty a na jeden rok pro absolventy-stážisty.

KAPITOLA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 17

Statistika

1. Členské státy Komisi sdělí statistiku týkající se počtu povolení k pobytu, které byly vydány poprvé nebo prodlouženy, a v co největší možné míře také statistiku týkající se počtu povolení k pobytu odňatých pro účely převedení v rámci společnosti osobám, které jsou státními příslušníky třetích zemí, a to ve členění podle občanství,

věku a pohlaví, pozice převedené osoby (manažer, specialista, absolvent-stážista) délky platnosti povolení a hospodářského odvětví.

2. Oznámení uvedená v odstavci 1 se provádějí v souladu s nařízením Komise (ES) č. 862/2007¹⁶.
3. Statistika uvedená v odstavci 1 se bude vztahovat na referenční období jednoho kalendářního roku a bude předložena Komisi do šesti měsíců od konce referenčního roku. Prvním referenčním rokem bude [.....].

Článek 18 *Podávání zpráv*

Nejpozději [tři roky po datu provedení této směrnice] a poté každé tři roky Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech, včetně nezbytných návrhů.

Článek 19 *Kontaktní místa*

1. Členské státy určí kontaktní místa, která budou odpovídat za přijímání a předávání informací, jež jsou zapotřebí k provádění článku 19.
2. Členské státy poskytnou při výměně informací a dokumentů uvedených v odstavci 1 odpovídající spolupráci.

Článek 20 *Provedení*

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [dva roky ode dne vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto ustanovení a poskytnou srovnávací tabulku mezi těmito ustanoveními a touto směrnicí.

Tato ustanovení přijatá členskými státy budou obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz uveden při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21 *Vstup v platnost*

Tato směrnice vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

¹⁶ Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.

Článek 22
Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie.

V Bruselu dne [...]

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda